

Utdrag ur intervju med Ture Nyberg

Men...nästa, nästa steg, det var ju 1917, förstamajdemonstrationen då, det var den första gången jag deltog i, i demonstrationståg.

Då var du 14 år alltså?

Då var jag 14 år, ja. Och då var det väl inte frivilligt heller, utan vi gick nerifrån Ödskajen, eller vi ska jag väl inte säga då, utan dom, som hade ställt upp där dom gick nerifrån Ödskajen och då var ju tillslutningen ifrån Rossön, Marieberg, Nyland, Bollsta, Väja och från det hållet och från andra håll var ju ända från Utansjö och Sprängsviken och Svanö, alla dom här fabriker. Och så samlades man i Öd. Alltså det, det gick ut smärre grupper ifrån dom här respektive sågverksorterna och så gick man då, liksom hämta upp deltagare under vägen så att då kom dom här bifloderna, dom sammanstrålade då där nere vid ångbåtskajen i Öd. Och sen ställde man upp där då och gick i det stora tåget. Och då stod jag som åskådare där oppe i Öd och så kom ju, och vänta på att det skulle komma, skulle komma. Då gick det vad man kallade vakter eller ordningsmän som organisationerna själva utsåg som skulle hålla ordning i tåget. Och då var det en som gick vid sidan, eller dom gick vid sidan av tåget, och dom, var det en som gick och skrek att inga målmedvetna arbetare kantar vägbanorna. Och jag var ju en utav dom som kantade vägbanorna, så han bara högg i mig och slängde in mig i tåget, på det viset kom jag med. Då kom jag att gå strax bakom ett standar där man hade på, alltså på baksidan av standaret, från sidan så var det två händer som slöt varann, och så stod det så här: ”Enade vi stå, söndrade vi falla”, och jag begrep ingenting utav det där, och jag kunde inte förstå betydelsen utav det där. Och jag fråga heller ingen. Utan jag funderade på vad det där kunde betyda, men det var mitt första demonstrationståg, det var min första demonstration. Och då gick jag med upp till Folkets Park, och sen har jag varit med tills dato.

Källa: Föreningsarkivet Västernorrland